

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

Monasteriū
construit.

quàm præsulū & precibus & auctoritate flexus monasterium eodem in loco sanè egregium construxit, in quo in hunc vsque diem præscorum patrum Pauli & Antonij instituta inconuulsa seruantur.

Signo crucis
exco reddit
lumen.

Per id tempus Aureliam proficiscebatur liberaturus miseros qui in ergastulis vincti tenebantur. Venit autem ei obuiam immensa turba languentium; è quibus paruulus vnus à natiuitate cæcus Crucis signo per eum lumen recepit. Tantis autem & tam egregijs vbique fulsit miraculis, vt ijs iudicum superba potestas permota vinclos omnes, eo rogante, relaxarit. Fertur quoque vita functum vir sanctus precibus ad vitam reuocasse, quemadmodum Sanctus Leobinus Carnotensis antistes se ab ipso fratre, cui tantum beneficium collatum fuerat, didicisse testabatur.

Excitat vita
functum.
Is S. Leobi-
nus floruit
anno Chri-
sti 525.

Tandem multis admodum virtutibus clarus vir beatus certaminis sui finem obtinuit & spiritu ad cælos abeunte, corpus Aniano coniunctum fuit, quorum virtutibus vrbs Aurelianorum circumscripta seruat in medio. Porro Childebertus Rex, inclytus Francorum princeps postquam illustri de Hispanis victoria potitus sospes & triumphans in regnum redijt, insignem viro sancto ædem extruxit, vbi assiduis miraculis virtutum gesta clarescunt.

MARTYRIUM S. LEONTII ET SOCIORUM, ex ea, que est per Cyrum scribam. Exlat in Metaphrasse.

18. Iunij,

QVo tempore Vespasianus Romanum tenebat Imperiū, Adrianus vir Senator ordinis, au-

Adrianus
Senator se-
quissimus.

mo crudeli & valde immani ab Imperatore pote-
statem petijt vt quoslibet Christiani nominis stu-
diosos supplicijs subijcere & pro sua libidine ex-
carnificare posset. Itaque ea potestate obtenta, cum
audisset in vrbe Tripoli virum Christianæ religio-
nis opinione præstantissimū Leontium nomine de-
gere, hilaritate non mediocri affectus suum eò tri-
bunum cum manu militum destinavit: vt eius san-
guine fauces suas avidè sitientes inebriaret. Cum
verò tribunus militū caterua stipatus vrbi appro-
pinquaret, repentina febre correptus triduo incre-
dibili ardore aestuavit: adeò vt miser humano au-
xilio destitutus deorum suorum opem sine inter-
missione implorare cogereetur. Nocte autem vna
extremis angustijs oppresso, ecce Angelus Domini
idololatræ astar, monet que vt si vellet optata salu-
te potiri, Leontij Deo supplex cum militibus suis
fieret: & ab eo sanitatem mirè dubiâ expeteret.
Hanc visionem vt audiuit Theodulus, vnus è mili-
tibus, plus cæteris obstupuit & ieiunio ac perui-
gilio se macerâs sollicitè visionis illius rationem co-
gnoscere studuit. Interim tribunus visioni parens
proinùs à febre liberatus, cælestique lumine illu-
stratus idolorum vanitatem execrari cepit.

Angelus ap-
paret tribu-
no idololatræ

Igitur recuperata valetudine festinè ad urbem
contenderunt, vt venienti Adriano Leontium vin-
culis alligatum sisterent. Accidit autem vt vir san-
ctus illis obuius fieret, comiterque saluans omnes,
quæsiuit quæ causa aduentus ac tactæ festinationis
esset. Tum illi: Missi, inquiunt, ab Adriano huc ve-
nimus vt Leontium quædam virum primarium &
militaris virtutis gloria insignem, & deorū etiam
cultorem eximium, inquiramus: eumque, quo par-
est, honore Vespasiano Imperatori sistamus. Qui-
bus

Iii s bus

bus Leontius: Quandoquidem, inquit, vos videam peregrinos & huius regionis ignaros, adeste, ego vobis Leontium exhibebo, non quidem vt vos existimatis deorum amicum sed Christi Iesu fidelem feruum. His auditis illi dubitare & secreta secum consilia inire cœperunt quid facto opus esset. Tandem singulari Leontij humanitate inuitati alacres eum secuti sunt.

Vt autem domum peruentum fuit, rebusque necessarijs corpora refecerunt, tribunus & Theodulus vrgere cœperunt vt quamprimùm Leontium eis indicaret: ne apud præsidem breui affuturum malam gratiam inirent. Tum Christi martyr hilari fronte: Ego, inquit, sum Leontius ille quem vos queritis: ego sum ille Christi miles: ego sum, quæ Adrianus per vos insequitur. Tribunus & Theodulus his auditis ingenti stupore percussi in facies se prostrauerunt, & sceleris sui veniam postulantes dixerunt: Serue Dei altissimi, libera nos ab idolorum fœditate, & nos tecum pariter Christo associa. Tum verò Leontius præ gaudio lachrymas fundens, humi stratus prolixa admodum oratione Christi numen illis propitiavit: adeò vt stupendo planè miraculo nubes aque cœlitus dilapsa eos perfunderet & à veteris vitæ delictis mirabiliter expiaret.

Eo miraculo Græcorum multitudo permota tumultu ciere, Leontium magica arte imbutum clamare, minas iactare ac mortem denique intentare cœpit. Dum hæc fiunt & ciuitas ingenti seditione commota deorum iniuriam vindicare parat, Adrianus adueniens totus furore accensus tres Christi athletas in carcerem abduci: & manè primo diluculo Leontium verberibus contundi iussit. At ille cum

Leontius
prodit sese.

Tribunus &
Theodulus
credunt, &
baptizantur
mirabiliter.

Sancti Mar-
tyres mittun-
tur in carcerem.
Leontius ver-
beratur.

cum verberaretur, erectis in caelum oculis: Tunc, inquit, Adriane putas cruciatum mihi adferre, qui teipsum crucias?

Hanc inter supplicia vocem cum acspisset Praeses, cerneretque animi eius fortitudinem maiorem, quam ut leuibus adeo tormentis superari posset, iussit illum in carcerem recipi: & tribunum Theodulum carnificinae adhiberi. Et quidem tribunus e ligno suspensus vnco laceratus fuit: Theodulus vero in terram prostratus verberibus atrociter cesus: Qui in medijs tormentis nullam aliam praeter hanc vocem ediderunt: Salua nos Domine, quoniam defecit sanctus. Adrianus vero dum animos eorum in Christi confessione stabiles cerneret, capitis in eos sententiam tulit: quam sancti Martyres magno cum gaudio psalmi illius versiculum canentes: Tu es protector noster Domine, exceperunt.

Tribunus laceratur, & Theodulus caditur.

Capite pleo statur.

Post haec iterum adductus Leontius, a quatuor carnificibus humi stratus atrocissime cesus est. Inde in ligno suspensus hinc inde dire laceratus: prorsus ut latera & crura carnibus nudata horrendum astantibus spectaculum exhiberent. Adrianus cum tam inuicti animi fortitudinem, sat is mirari non posset e ligno solum deponi iussit, dicens: Videte quanta dii nostri hominem istum benevolentia prosequuntur, dum eleuatis ad caelum oculis numen eorum precatur. Ad haec Leontius: Preeceas tu cum dijs tuis hominum omnium infaelicissime. Ego enim Deum meum precor qui mihi robur ac vires largitur, quo tormenta tua sustinere possim.

S. Leontius dire tosgitur.

Adrianus & martyris constantia inflamatus, iussit eum deuoluto in terra capite e pedibus suspēdi, & in-

Vide supplitij geimane.

& ingenti saxo cervici alligato vehementer cruciari. At Sanctus generoso & forti animo cruciatus perferens intentis cælo luminibus Deum precabatur ut eadem virtute & constantia cum tribuno & Theodulo victoriam de hoste obtinere posset. Porro Adrianus cum omnes furoris sui conatus ab iniuncto athleta irrideri cerneret, iterum illum in carcerem abripi mandavit, ubi Angelica visitatione martyr consolari meruit. Insequenti vero luce denud productus primò ingentibus promissis à Prefide oppugnatus est, ut dijs aliquem honorem tribueret. Cumque illis Adriani sermonibus per summum contemptum ne aures quidem præbere vellet, diceretque ne totius quidem mundi opes & honores tanti esse ut vilia ex parte cum cælesti gloria conferendi essent: Præses incredibili furore agitated hanc in eum sententiam tulit: Leontium deorum contemptorè iubens è quatuor vectibus suspensum tam diu plagis verberibusque fatigari donec animam tradat.

Inter verbera reddit spiritum.

Cum igitur sanctus Martyr diutius caderetur, vulneribus ac plagis toto corpore coccisus tandem beatum Deo Creatori suo spiritum tradidit. Corpus eius in ipsius Tripolis portu sepultum omnibus Christi fidelibus in signe virtutis monumentum reliquit.

Hæc Commentaria beati Martyris Leontij Cypri scriba in tabulis plumbeis exarata apud sancti Martyris monumentum deposuit: ut ex ijs posterius gloriosi triumphii exemplum caperent.

Vitam SS. Geruasij & Protasij habet lector 28. Aprilis
Item Ursini & Vitalis.

VITA